

בדם ועיקר הכפירה בדם היא, וליכא למליך מניה למנחה שאין מעשיה בדם.

ומשנין: אלא קא סלקא דעתין דנילך למנחה מכובחו קדשי קדשים, מעולה מהחתאת ומאמש ונימא דחזר הדין – מה להצד השווה שהן קדשי קדשים וטעונית צפון אף מנהה שהיא קדשי קדשים טעונה צפון.

ופרclinן: אי אפשר למליך מכלחו דמה לבולחו שכן מניינ דמים מה שאין כן מנהה.

אלא דבעל כרחק הא דבעי קרא ד"זקמן משם" להזכיר כל העוזה לקמצת מנהה לאו משום דקא סלקא דעתך דמקדי קדשים ילפין דבענן צפון דווקא אלא איצטדריך קרא משום דסלקא דעתך אמיןא הויאיל וכתיב "זהギשה אל המזבח" ובתר הכי כתיב "זהרים ממנו בקומרו" وكא סלקא דעתך דニימא מה הגשה שנאמרה במנחה שהיה הכהן מוליכה קודם קמיצה ומגעו אותה למזבח, נעשית בקרן מערבית דרומיות של מזבח אף קמיצה תעישה דווקא בקרן מערבית דרומיות ולא בשאר העוזה, קא משמעו lone קרא דכל העוזה כשרה لكمיצה.

אמר רבי יהונתן: שלמים, שдинן להישחט בעוזרה, ששהתנו בהיכל – **בשרים:**⁽⁷²⁾ שנאמר: "זשהתנו פתח האל מועד", ומהא דקרא הכתוב לעוזרה "פתח האל מועד" שמע מינה דداخل מועד הוא העיקר, והעוזרה طفل, ומשום הכי מכשרין היכל לשחיטת שלמים,

ליכנס שם, והו תיובתה דרבי אלעזר.

ומשנין: **איכא דאמרין הווא, רבינו רימה,** מותיב לת, והוא מפרק לת. **ואיכא דאמרין אמר ליה רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא אסברא לך הרבירותא כדי שלא תקשי לרבי אלעזר.** לא נזרבה הילפotta ד"שם" **אלא להבשיר כל העוזה בולח לעבודת הקמיצה ולא תיפוק מניה דקמיצה בתוך ההיכל פסולה.** דלולי קרא **סלקא דעתך אמיןא:** הוויאיל וועלה קדשי קדשים ומנהה קדשי קדשים מוה עולח טעונה שחיתתה צפון אף מנהה טעונה בקמיצתה, הדומה לשחיטה, צפון.

ופרclinן: **כיצד סלקא דעתך למליך קמיצת מנהה משחיתת עולח שצרכיה להעשה בצפון,** הא איכא למיפורך: מה לעולח שכן היא מוקטרת **בליל לה' ואין בה חלק הנאכל מה אין כן במנחה שישירה נאכלין ! ?**

ומשנין: אלא קא סלקא דעתין למליך מנהה מהחתאת הנשחתת בצפון.

ופרclinן: גם מהחתאת לא מצי סלקא דעתך דהא איכא למיפורך: מה לחטא黍 שבן מבפרת על חייבי בריתות שוגגין ! ?

ומשנין: אלא סלקא דעתין למליך מנאש ששהחיתתו בצפון.

ופרclinן: מהא נמי לא סלקא דעתך, שהרי מה לאשם שכן מניינ דמים, שעבודתו נעשית

72. הרמב"ם כתב בפירוש המשניות בפרקין שבעשת הדחק כשר לשוחות קדשים קלים בהיכל, לפי שאמרנו בכל מקום עכ"ד, ומכואר

בדרכיו ב' חידושים, א', שאין מותר לכתהילה לשוחוט בהיכל, ולכאורה טעםו כמו שתכתב בראשי לעיל [יד א ד"ה שאין] דלאו אורח ארעה לשוחוט